

Література

- Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык : Учебник для вузов. Москва : Флинта : Наука, 2002. 384 с.
- Білодід І. К., Бурячок А. А. Словник української мови : в 11 томах. Том 2, 1971. 526 с.
- Маякова Е. С. Пейзаж как средство создания мистической атмосферы в романе Джона Фаулза «Волхв». Саарбрюккен, Германия : LAP LAMBERT Academic Publishing, 2014. 64 с.
- Мовчан В. С. Эстетика. Навчальний посібник. Київ : Знання, 2011. 527 с.
- Русанівський В.М. Слово і образ. Питання мовної культури. Вип. 1. Київ, 1967. 301 с.

(Матеріал надійшов до редакції 23.02.20. Прийнято до друку 1.04.20)

ЄНІКЄЄВА САНІЯ МАРАТІВНА

доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри англійської філології
Запорізького національного університету

РЕЦЕНЗІЯ

на колективну наукову монографію “Об’єкти перекладознавства» д. філол. н., проф. кафедри германської філології Сумського державного університету Швачко С.О., канд. філол. наук, проф., зав. кафедри германської філології Сумського державного університету Кобякової І. К., д. філол. н., доц. кафедри прикладної лінгвістики, порівняльного мовознавства та перекладу Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова Анохіної Т. О.

(Об’єкти перекладознавства: монографія / С. О. Швачко, І. К. Кобякова, Т. О. Анохіна. – Суми: СумДУ, 2019. – 222 с).

У роботі фокусується увага на трьох домінуючих об’єктах перекладознавства - номінативних одиницях, комунікативних одиницях та на комунікативному мовчанні. У Вступі роботі подається стисло концепт наукового пошуку авторів, есплікується вибір методологічного забезпечення, фокусується увага на робочих термінах перекладознавчого аналізу трьох об’єктів у типологічному режимі. Ідея перекладу маркується у комунікативному річизі, звертається увага на лінгвістичні критерії компаративною – білатеральність, тема-рематична представленість, синкретичної інтеграції, процесів тлумачення та результатів перекладу. Значущим та домінуючим є діючий чинник TERTIUM COMPARATIONIS: без порівняння немає пізнання, без референтів немає вимірювання. Двобій компаративів свідчить про стабільні системні, відношення ведучого прийому *mentalese* (синкретичне мотивування ментального та когнітивного з вербальним омовленням. Переклад резонує паралельні інтеракції внутрішньомовних та заовнішньомовних ендозон. Перекладознавство – це міждисциплінарна наука, невід’ємна частина мовознавства.

У роботі представлені широкий спектр проблем мовознавчого характеру: наукове осмислення проблем трансмісії, процеси ущільнення та лакуарності в модусах мови, мовлення та мовленнєвої поведінки, явища ретрансляції та інтералінгвального та інтерлінгвального тлумачення тестів малого жанру. В першому розділі «Онтологічні аспекти номінативних одиниць у різномовних дискурсах (на матеріалі квантитативних слів)» (С.10-51) фокусується увага на номінативних паралельних одиницях. Актуалізація словоцентричного підходу ілюструється на матеріалі лексико-семантичного поля кількості, на їх міжмовному трактуванні.

Природа референта у модусах мови та мовлення об’єктивує вибір прийомів творчого пошуку, бо «за математичними конструкціями необхідно бачити реальність» (Лосев), а числа потребують розуміння символів та знамення – інтерпретації (Арутюнова). У першому розділі

розглядається співвідношення картин світу, феномен дискретного, недискретного, реального та нереального, колективного та індивідуального.

У другому розділі «Онтологічні аспекти комунікативних одиниць різномовних дискурсів» (С. 52-138) представлено широкий спектр проблем текстоцентричного підходу. Вельми валоративними є лінгвістичні атрибути комунікативних одиниць, бо на відміну від словоцентричного бачення тут верифікуються лінгвістичні атрибути предикативності, темарематичної представленості.

Третій розділ «Статус комунікативного мовчання в ендозоні невербаліки» (С. 139 - 215) присвячено комунікативному мовчанню, лакунарним явищам (маркування семи без лексеми). Кожний підрозділ роботи супроводжується відповідною літературою. Післямова (С. 216-218) підсумовує колективні зусилля авторів стосовно перекладознавчого аналізу референтів.

Цінним у роботі вважаємо відсутність теоретизації, а навпаки наявність синкретичного поєднання теоретичного та практичного матеріалу. Наші рекомендації мають характер побажань – продовжити роботу над заявленою тематикою та розробити цикл дидактичного призначення для слухачів перекладознавчого дискурсу.

Рецензована монографія робить вагомий внесок у перекладознавство. Монографія становить інтерес для філологів-перекладочів, її матеріал є цінним та корисним для наукової роботи студентів, аспірантів філологічних спеціальностей. Зважаючи на актуальність, наукову новизну монографії «Об'єкти перекладознавства» вважаємо зазначене дослідження корисним для дидактичного опрацювання.

(Матеріал надійшов до редакції 11.03.20. Прийнято до друку 9.04.20)

СЕРЯКОВА ІРИНА ІВАНІВНА

доктор філологічних наук, професор, професор кафедри іноземних мов
Київського національного лінгвістичного університету

РЕЦЕНЗІЯ

на монографію І. Р. Корольова

“Національна кооперативна комунікативна поведінка: від когніції до дискурсу”

(Корольов І. Р. *Національна кооперативна комунікативна поведінка: від когніції до дискурсу*: монографія / відп. ред. О. С. Снитко. Київ: ВПЦ “Київський університет”, 2018. 519 с. ISBN 978-966-439-985-9)

У сучасних умовах гіперактивної моно- та міжкультурної взаємодії актуалізувалися дослідження тих аспектів комунікативної діяльності, які сприяють гармонійному й успішному спілкуванню носіїв різних мов. Проблематика рецензованої праці, присвяченої вивченню національної кооперативної комунікативної поведінки українців, росіян, литовців і американців, сьогодні, як ніколи, є актуальною, особливо, зважаючи на ті геополітичні події, що відбуваються в світі, учасниками яких є Україна, Російська Федерація, Литовська Республіка та США. Вчитися вести конструктивний і водночас компромісний діалог – основне завдання дипломатії, місія якої полягає передовсім у налагодженні сприятливих умов для вирішення різних питань, і не лише політичних. Кооперація спілкування – це майстерність, і для того, щоб її досягати, потрібні відповідні вміння і навички, а головне, знання культури спілкування і намірів співрозмовника.

Окреслений (і далеко не вичерпаний) перелік питань, які порушені й по-новому науково-творчо розв'язані в рецензованій монографічній праці, свідчать про її сучасний соціально затребуваний характер, перспективність продовження розробки цих важливих